

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Władysław Pawlak

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa T. S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w O.
i Prokuratorowi Okręgowemu w O.
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 lipca 2022 r.,
zażalenia powódki
na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 30 września 2021 r., sygn. akt IV CSK 629/20,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sporządzonym przez siebie pismem z dnia 17 marca 2022 r. powódka T. S. wniosła o „unieważnienie postępowania - orzeczenia z dnia 30 września 2021 r. sygn. IV CSK 629/20 Sądu Najwyższego - niezgodne z prawdą - powołania ponownego pełnomocnika - lub zobligowania pełnomocnika do poprawienia skargi - bądź ponowne rozpatrzenie sprawy - sprostowanie orzeczenia”. Wezwana do wyjaśnienia, jaki charakter ma jej pismo – wyjaśniła, że jest to zażalenie na wskazane w nim postanowienie Sądu Najwyższego. Postanowieniem tym Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia jej skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zaważył co następuje.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, z wyjątkami przewidzianymi w art. 87¹ § 2 k.p.c. – zastępstwo takie nie jest konieczne w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, a w sprawach własności intelektualnej rzecznik patentowy. Wyjątki te nie występują w niniejszej sprawie, dotyczącej sporządzonego przez stronę nie spełniającą tych wymagań zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pisma procesowe sporządzone z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. podlegają zwrotowi bez wezwania do usunięcia braków (art. 130 § 5 k.p.c.), zaś środki zaskarżenia, w tym skarga kasacyjna i zażalenie, podlegają – na zasadach ogólnych i również bez wdrażania procedury naprawczej – odrzuceniu, jako niedopuszczalne, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 lub - w wypadku zażaleń – w związku także z art. 394¹ § 3 k.p.c. (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2018 r., sygn. akt V CZ 16/18, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2022 r., III CZ 44/22, niepubl.). Z tych przyczyn zażalenie wniesione osobiście przez powódkę podlega odrzuceniu. Zawarty w zażaleniu wniosek o ustanowienie pełnomocnika nie może zapobiec takiemu rozstrzygnięciu, ponieważ nawet w wypadku ustanowienia pełnomocnika nie byłby on władny naprawić braku zdolności powódki do wniesienia niniejszego zażalenia.

Niezależnie od powyższej przyczyny odrzucenia zażalenia należy wskazać, że katalog postanowień, które podlegają zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego jest zawarty w art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. Wyliczenie to ma charakter wyczerpujący (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 28 maja 2019 r., I CSK 746/17, niepubl.).

Postanowienie, które zaskarżyła powódka, nie zostało wymienione w powyżej przytoczonych przepisach, co skutkuje jego niedopuszczalnością (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 listopada 2010 r., III SO 3/10, czy z dnia 9 marca 2011 r., III SO 1/11, niepubl.).

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., odrzucił zażalenie powódki jako niedopuszczalne.

[as]